

hvorunder Forhandling maa finde Sted. Jeg finder, det er paakrævet, at man fra Landbrugsministeriets Side kan skride ind overfor en Indførsel udefra af Kød, hvis Værdi man i Virkeligheden er udelukket fra fuldt ud at kunne kontrolere. Naar vi er inde i et Tidsrum, hvor man har overordentlig vanskeligt ved at blive af med det Kød, der ikke kan forbruges herhjemme, er det rimeligt, at man værner sig mod, at Landet overstrømmes af Kød udefra, særlig hvis det er af en ringere Beskaffenhed end det, vi selv har, og det er det rimeligt at antage. Jeg vil haabe, det maa kunne lykkes den højtærede Minister at føre denne Bestemmelse igennem, vi skal støtte ham i saa Henseende.

I § 3, Stykke 3. findes der en Bestemmelse, vi ligeledes kan tiltræde. Den gaar ud paa at værne Folk mod at faa et ringere Stykke Kød end det, de ønsker at købe. Det forekommer mig at være en god og sund Bestemmelse, at man ikke maa forhandle 2den Klasses Kød paa de samme Steder, hvor man forhandler 1ste Klasses. Det er meget rigtigt, som Venstres ærede Ordfører fremhævede, at man har en Bestemmelse om, at der skal være Opslag om, at her forhandles der 2den Klasses Kød. Men hvor er disse Opslag? De skal være anbragt paa et tydeligt Sted i Forretningen, men jeg har besøgt mange forskellige Slagterforretninger, og jeg har sikkert ogsaa været inde mange Steder, hvor der forhandles 2den Klasses Kød, men jeg har endnu ikke set noget saadant Opslag. Det kan selvfølgelig være mig, der ikke har brugt mine Øjne tilstrækkeligt, men Bestemmelsen kan sikkert ogsaa omgaas ved, at Skiltet er faldet ned eller sat hen i en Krog. Naar den her foreslaaede Bestemmelse gennemføres, kan man altsaa, hvis man mener at være tjent med at købe 2den Klasses Kød i Stedet for 1ste Klasses Kød, gøre det i de Forretninger, hvor saadant sælges. Efter min Mening vil 1ste Klasses Kød næsten altid være det billigste, fordi Kvaliteten efter min Mening er saa meget bedre og Næringsværdien derfor ogsaa saa meget større.

Om §§ 5 og 6 vil jeg sige det samme, som jeg for øvrigt ogsaa sagde i 1920, at det er i Virkeligheden de to Paragraffer, der

rummer det bedste indenfor hele Lovfor-
slagets Omraade. Det er dér, hvor man vil
gribe ind overfor Pølsefabrikationen, idet
man ganske naturligt siger, at hvor der
gives Adgang til at fremskaffe Fødemidler,
der indeholder Kød i raa Tilstand eller
til Dels raa Tilstand, maa der være absolut
Garanti for, at der ikke ad den Vej frem-
bydes nogen Smittefare for Mennesker. Jeg
er derfor enig med den højtærede Minister i,
at man virkelig maa tage skrappe Foran-
staltninger overfor Pølsefabrikationen. Paa
den anden Side maa jeg jo mene, at man
lige saa vel kan fremskaffe af 1ste Klasses Kød
en i alle Maader fuldt ud god og sund Vare
i Pølsefabrikker, der ikke er autoriserede
af den højtærede Minister, som bestemt i
§ 5, Stykke 1, naar disse Fabrikker er en
god og sund Kontrol underkastet. Jeg tror
derfor, at denne Adskillelse mellem de to
forskellige Arter af Virksomheder rettelig
ikke bør finde Sted. Der maa kunne findes
en Form, hvorved Misbrug ved Pølsefabri-
kation ikke kan finde Sted. En saadan For-
anstaltning vil vi gaa med til, og jeg tvivler
ingenlunde paa, at der kan findes en Form,
der er fuldt betryggende.

§ 6 kan jeg ligeledes tiltræde. § 6 ad-
skiller sig jo meget væsentligt fra § 5 og
ganske naturligt. Det er naturligt, at de
Virksomheder, der fremstiller Kødkonserver
og Kødextrakt, udelukkende maa være
saadanne, der er autoriserede af Land-
brugsministeriet. Det er nemlig her om at
gøre, at man værger sig mod, at saadanne
Virksomheder i det skjulte fabrikerer Varer
af en Art, der kan være sundhedsfarlige.
Det er jo for Øjeblikket saaledes, at de fleste
Kommuner har indført en frivillig Kød-
kontrol, og det er ganske naturligt, idet
det er et Krav, der er kommet frem fra
Befolkningen selv, der ønsker, at der skal
være Indseende med, at den faar i alle Hen-
seender gode og sunde Varer. De vil ikke
være udsat for det, som man var udsat for
i gamle Dage, at der kører Folk omkring
og forhandler Kød, som er af mindre god
Beskaffenhed. Vi kan jo ikke se bort fra, at
der i gamle Dage foregik mange Uhyrligheder
af den Art. Vi kender alle sammen Beteg-
nelsen ude i Landkommunerne for den Slags
Slagtere, vi kaldte dem for „Aadselslagtere“,
det var Folk, som man havde Mistanke